

Příloha k protokolu o SZZ č.

Vysoká škola: JU v Č. Budějovicích

Pedagogická fakulta

Pracoviště: katedra společenských věd

Datum odevzdání posudku: 18.5.2022

Jméno a příjmení studenta Václava
Čimerová

Obor: *SV-SV*

Vedoucí/oponent* bakalářské práce:

PhDr. Vladimír Hanáček, Ph.D.

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název práce: Identita potomků vyrůstajících v prostředí vietnamské a ukrajinské menšiny v České republice

Kritéria hodnocení práce (označte vždy právě jednu z možných známek):

1. Struktura práce (úplnost, logická posloupnost a vyváženost kapitol, rozsah práce)

A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

2. Metodologická a metodická stránka práce (stanovení hypotéz/cílů práce, vhodnost a kvalita dat a metod)

A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

3. Práce s literaturou a dalšími informačními zdroji (výběr, správná citace, použití, dodržování bibliografických norem)

A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

4. Odborná správnost – znalost problematiky (prokázání znalosti řešené problematiky, prokázání specifických znalostí, schopnost aplikovat znalosti na konkrétní problém)

A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

* nehodící se škrtněte

5. Zhodnocení výsledků, naplnění cílů, aplikovatelnost v praxi

- A – výborně
- B – velmi dobře
- C – dobře
- N – nevyhověl/a

6. Úroveň jazykového a stylistického zpracování

- A – výborně
- B – velmi dobře
- C – dobře
- N – nevyhověl/a

7. Formální a grafická úroveň práce

- A – výborně
- B – velmi dobře
- C – dobře
- N – nevyhověl/a

Závěrečné shrnutí, komentáře, otázky k obhajobě:

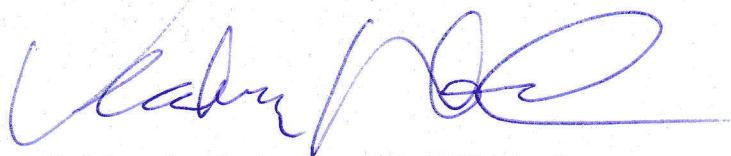
Autorka vyhotovila kvalitní práci, přehledně seznamující čtenáře se zajímavým tématem identity druhé generace příslušníků vietnamské a ukrajinské komunity v ČR a své poznatky podepřela kvalitativním výzkumem skrze strukturovaný rozhovor s nimi.

Navrhovaná klasifikace (výsledná známka není aritmetickým průměrem známek jednotlivých kritérií hodnocení práce):

- A – výborně
- B – velmi dobře
- C – dobře
- N – nevyhověl/a

..

V Českých Budějovicích dne 18.5.2022

Podpis vedoucího/recenzenta bakalářské práce

Autorka si ve své práci klade zásadní otázku, jaké podoby nabývá a jakým způsobem je formována identita příslušníků vietnamské a ukrajinské komunity v ČR. V úvodní části se věnuje historické genezi přítomnosti a postavení obou těchto komunit u nás. Ukazuje, že zatímco vietnamská imigrace do Československa započala až v 50. letech v souvislosti s válkou v Indočíně, ukrajinská diaspora se začala formovat již v meziválečném období a byla spjata s protisovětskou emigrací. Přesto obě komunity zažily významnou akceleraci až po roce 1989, kdy se historické vazby daných socialistických států projevily jako příhodná pobídka pro ekonomickou imigraci z obou zemí do ČR. Odtud také pramení negativní stereotypy české společnosti vůči příslušníkům komunity, tedy představa Vietnamce-stánkaře a Ukrajince-dělníka či Ukrajinky-uklízečky. Autorka tyto stereotypy posilované mediálním obrazem považuje jednoznačně za v české společnosti převažující, přestože by se o tom dalo polemizovat, neboť pozitivní obrazy: pracovitý Vietnamec a nenáročný, leč kulturně a jazykově blízký Ukrajinec jsou zde přítomni taky. Autorka upozorňuje, že postavení současné mladé generace příslušníků obou minorit je odvislé od skutečnosti, že jde buď o „jedenapůltou“ (narozen v původní zemi, ale během dětství přišedší do ČR) či druhou (narozen a vyrostlý již v ČR) generaci. To se projevuje ve znalosti jazyka i přijímání českých tradic a kulturních vzorců. Autorka ukazuje, v čem je čeká kulturní tradice odlišná od vietnamské (konfuciánské vzroce skromnosti a úcty, především ke starším) a ukrajinské (větší míra religiozity, nikoliv „religionizity“!) tradice. Autorka naznačuje, že tyto odlišnosti jsou pro kulturní integraci příslušníků minorit v českém prostředí zásadně limitující, což je jistě v mnohém pravda, ale bylo by radno zhodnotit i rozdíly např. mezi regiony či sociálními prostředními v ČR. Vzhledem k tomu, že i posléze zpovídání respondenti vesměs žijí ve velkých městech, zejména v Praze, jde i o determinaci subtilnějším sociálním prostředím v ČR než je národní či státní zobecnění.

V další, taktéž co do zdrojů informací víceméně kompilační části, autorka definuje teoretické vymezení pojmu identita, etnikum a etnicita a zabývá se zdroji této identity. Upozorňuje na koncept tzv. etnické anomálie v případě příslušníků etnických minorit a složenou sociální identitu (primordialismus vs. instrumentalismus) v pojetí Erikksena.

V závěrečné praktické části autorka skrze standardizované rozhovory s šesti mladými (mezi 21 a 27 lety) příslušníky obou komunit (3 a 3) získává cenné informace o zdrojích a podobě jejich skupinové identity. Všichni zde žijí od dětství (čtyři se v ČR i narodili), umí česky a mají české kamarády. Jejich vědomí kořenů je spjata s kulturní/náboženskou rodinnou tradicí a příbuznými v původní zemi. Jejich vize budoucnosti je odvislá od konkrétní životní situace a také spjata s vizí další kariéry (včetně ochoty odejít do další, „třetí“ země). Svoji identitu hodnotí jako složenou a jsou si vědomi původních kořenů, byť se vesměs cítí více Čechy. Mnozí ale říkají, že „neví“...

Autorka v závěru upozorňuje, že se zjištěné poznatky nedají zobecňovat, neboť jde o kvalitativní výzkum. Přesto výpovědi z rozhovorů potvrzují dobré postavení příslušníků obou etnických minorit v české společnosti, schopných zachovat původní identitu a zároveň jí spojit s novou. Zjištěné poznatky lze jistě dále rozvíjet. Navrhují výsledné hodnocení „výborně“.

V Českých Budějovicích dne 18. května 2022

PhDr. Vladimír Hanáček, Ph.D.

